

מ"ת 20/50411 - מדינת ישראל נגד לית בן מוחסן ג'באי

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

מ"ת 20-03-50411 ישראל נ' בן מוחסן ג'באי(עוצר)

בפני כבוד השופטת דינה מרשק מרים
מבחן ישראל - באמצעות פמ"מ ע"י עו"ד אופיר אפרתי
נגיד לית בן מוחסן ג'באי (עוצר) - באמצעות עו"ד הitem חאג'-
ישוב

החלטה

1. בוגד המשיב הוגש כתוב אישום המיחס לו ביצוע עבירות של **חטיפה** לפי סעיף 369 לחוק העונשין, תשל"ג - 1977 (להלן: "חוק העונשין"), **ניסיאת נשק** לפי סעיף 144(ב) לחוק העונשין, **פצעה בנסיבות חמירות** לפי סעיף 334 בנסיבות סעיף 335(א)(1) לחוק העונשין, **תקיפה הגורמת חבלה ממשית** לפי סעיף 380 לחוק העונשין ו**תקיפה סתם** לפי סעיף 379 לחוק העונשין. יחד עם המשיב עומדים לדין גם אביו בעבירה של **איומים** לפי סעיף 192 לחוק העונשין, ובקשה למעצר עד לתום ההליכים הוגשה רק בוגד המשיב.
2. מעובדות כתוב האישום עולה, כי מ' א' (להלן: "המתלון") הוא שווה בלתי חוקי המתפרקן ממכירת תרומות, פול ותריס חם באמצעות עגלת אותה נהוג להchnerות במקומות שונים בעיר טيبة (להלן: "העגלת"), ובינו לבין המשיב ואביו אין כל היכרות קודמת.
3. ביום 11.3.20 מיקם המתלון את העגלת מחוץ לקויסק בטيبة. בשעה 18:30 עבר במקום בו ה- 10 של המשיב, אותו מכיר המתלון היכרות מוקדמת מעובduto, והמתלון קרא לעברו: "**בוא לך, يا ערס**". הילד התעלם מהמתלון והמשיך בדרכו. 5 דקות לאחר מכן, חזר הילד עם המשיב למקום, הצבע על המתלון ואמר: "**הנה הוא**". המשיב שאל את המתלון אם הוא מדובר עם הילד, והמתלון הסביר כי הוא אוהב לשחק עם ילדים ולהצחיק אותם.
4. המשיב החל לדחוף את המתלון בחזהו, תוך כדי שהמתלון מתנצל בפניו. המשיב המשיך לדחוף אותו ולהכותו באגרופים בפניו, עד שהמתלון נפל אל הרצפה, ובעודו שוכב על הרצפה בעט המשיב בגופו שלוש פעימות - אחת מהן פגעה באשכו. המשיב חדל להכות את המתלון רק לאחר שלושה אנשים שהו בסמוך למקום התערכו וביקשו ממנו להפסיק, ובתגובה אמר להם המשיב להתרחק. לאחר מכן אמר המשיב למצלון כי הוא לא רוצה לראותו במקום עם העגלת. כתוצאה מהתקipa נגרמו למצלון חבלות ודימום בפניו.

עמוד 1

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין - verdicts.co.il

כחצי שעה לאחר מכן, בשעה 19:00 לערך, הגיע למקום אביו של המשיב, שאל את המתalon מה הוא צריך מהילד, והמתalon אמר לו כי הוא אוהב לשחק עם ילדים. בעוד השניים מדברים, הגיע למקום המשיב ברכבו מסוג מצובישי אוטולנדר בצבע שחור, יצא מהרכב והמשיב ואביו שוחחו עם המתalon. בשלב מסוים בשיחה סטר המשיב בחזקה בפניו של המתalon. בהמשך, אמר אביו של המשיב על המתalon בקר שאמր לו: "הלילה אתה עוזב את טيبة עם העגלה שלך ואם לא - אנחנו נירה בר", ולאחר מכן עזבו המשיב ואביו את המקום.

בשל אירועים אלו, נערק המתalon לעזוב את העיר, ארץ את חפציו ופנה לחבר שdag לו להסעה באמצעות רכב הסעה עד למיחסם הקרוב לביתו.

בשעה 20:50 לערך, עלה המתalon לרכב ההסעה, למושב לצד הנהג, על מנת שייקח אותו למיחסום. לאחר נסיעה קצרה, ליד כיכר ספורט אשרפ בטيبة, נסע המשיב ברכב מאחורי רכב ההסעה, והחל לצוף ולהבהב באורות. נהג רכב ההסעה האט וסימן לרכב לעקובו אותו. המשיב עקף את רכב ההסעה ועצר, תוך שחסם לרכב ההסעה את הדרכו ומנע ממנו להמשיך בנסיעתו.

המשיב ירד מהרכב בעודו מחזק אקדח בידו הימנית, והלך לכיוון מקום ישיבתו של המתalon. המשיב פתח את הדלת, דרך את האקדח ובאיומי אקדח הורה למתalon לרדת מרכב ההסעה. המתalon עשה כן, והמשיב סימן לו עם האקדח לעלות לרכבו, וכתוצאה מיומיו של המשיב עלה המתalon למושב האחורי ברכב, המשיב חזר לרכב והחל בנסיעתו.

במהלך הנסיעה הסביר המתalon למשיב כי אין לו ילדים, כי הוא אוהב ילדים והתנצל בפני המשיב, אולם המשיב לא החליף עימו מילה. לאחר נסעה של 5 דקות, הגיעו השנאים לשטח פתוח הסמוך לבתי העיר טيبة.

המשיב השאיר את הרכב מונע, ירד ממנה והורה למתalon לרדת אף הוא. המתalon ירד מהרכב, נעמד מספר מטרים מהמשיב והמשיב שאל אותו: "מה אתה צריך מהבן שלי?". המתalon "נשבע", כי הוא רק רצה לשחק עם הילד.

המשיב הורה למתalon היין לעמוד, והמתalon הלך לעבר נקודה מרוחקת כשני מטרים מהמשיב, והמשיב להסביר כי רק ביקש לשחק עם הילד. אז הרים המשיב את האקדח ויריה אחת אשר פגעה בירך הימנית של המתalon. המשיב הסתובב לכיוון הרכב, ואז סובב את ראשו לכיוון המתalon, הבחין כי הוא נותר עומד, הסתובב חזירה ויריה אחת בירך השמאלית.

כתוצאה מהמעשים האמורים, נפל המתalon לקרקע והחל לצעק. המשיב חזר לרכב ונסע מהמקום, כשההשahir את המתalon בשטח מבלי להזעיק עזרה או לבדוק את מצבו.

המתalon התרומם והלך לכיוון בתו העיר טيبة, שם דפק על דלת הבית הראשון שרהה, וביקש את עזרת בני הבית. המתalon פונה לבית החולים אמבולנס שהזמין בני הבית. כתוצאה מהירי נגרמו למתalon פצעי ירי בשתי הירכיהם.

3. מעיקרי הטעון שהוגשו וטען כי המשיב בדיון עולה, כי באשר ל"איורע הראשון", איורע תקיפתו של המתلون (המפורט בסעיפים 4 - 11 בכתב-האישום) - אין מחלוקת באשר לקיומן של ראיותلقאה.

4. באשר לאיורע החטיפה והירוי במתلون (המפורט בסעיפים 11 - 22 בכתב-האישום), כי המשיב טען כי אין ראיות לכאה ולחילופין, טוען לכersetom בראיות, ואירוע זה מתואר בסעיפים 11-22.

ב"כ המשיב טען, כי הראייה היחידה הקוסרת את המשיב לאיורע החטיפה והירוי היא זיהויו של המשיב על ידו המתلون, כאשר גרסאות המתلون רצופות סתיות והראיות האובייקטיביות בתיק אין מחזקות אותה.

דיון והכרעה

5. אומר כבר, כי המדינה עמדה בנTEL המוטל עליה להוכיח קיומן של ראיות לכאה באשר לכל המיחס למשיב בכתב-האישום.

6. כפי שנטען על-ידי ב"כ המבקרת, ההפרדה הנבעת בין האירועים היא מלאכותית. כתב-האישום מתאר אירוע אחד מתמשך עם מניע אחד, כאורה שהמשיב הוא התוקף, הרודף, החוטף והיורה.

7. כיום, מודה המשיב בקיומן של ראיות לכאה באשר לתקיפה. עם זאת, בתחילת חקירתו המשיב הרחיק את עצמו מהתוקף - לרבות אירוע התקיפה וכל קשר המתلون (ראו הودעה ראשונה של המשיב מיום 17.3.2020). המשיב אף הכחיש שמי מילדיו המתلون כי אדם הציק לו, וכן עמד על כך שאין לו בעיות עם איש.

8. אלא, שאירוע התקיפה על שני חלקיו מתועד בשני סרטוני אבטחה: הראשון, נראה המשיב מגיע עם בנו הקטן אל המקום ומתייל העימות הראשון עם המתلون, במהלך היכה המשיב את המתلون כמפורט בסעיפים 5 - 7 בכתב-האישום.

בשני, כחצי שעה לאחר מכן נראים אביו של המשיב והמשיב מגיעים למקום, מתייל עימות נוספת, במהלך היכה המשיב על המתلون כמפורט בכתב-האישום, והמשיב סטר למצלון כפי שמתואר בסעיפים 9 - 10 בכתב-האישום.

9. בחקירתו הראשונה, המשיב הכחיש כי הוא זה שנראה בסרטון. אלא, שאבי של המשיב, שנאשם יחד איתו בכתב האישום, זיהה את עצמו ואת בנו המשיב בסרטון שהוזג (ראו חקירת האב מיום 17.3.20, שורות 19-38), וכן קשור את עצמו לאירוע אם כי לא הודה באופן מלא באירועים שתועדו.

(שורה 27). הבהיר שהמשיב תקף את המתלוון.

.10. לאחרת, ביום 18.3.20 נערך עימות בין המתלוון לבין המשיב, במהלךו טען המשיב שזאת הפעם הראשונה שהוא רואה את המתלוון (שורות 4, 11-12, 44, 54-57).

.11. ביום 24.3.20 נחקר המשיב בפעם השנייה וטען כי הוא מעוניין להודות כת. תיאר ואמר שבחקירה הקודמת הבהיר שהרביץ נתן כאות, וعصיו רוצה להודות. בין השאר תיאר, כי התעכבר מהתשבות של המתלוון, נתן לו כמה "כאות" ו"בוקסים" לפנים, ולאחר מכן עזב אותו. הוא המשיך להסתובב בשכונה, ראה את אביו מדבר עם המתלוון, היכה שוב את המתלוון ואביו הפריד ביניהם. אמר למתלוון שיקח את הבسطה שלו ושיצא ולא רצים לראות אותו (עמ' 2, שורות 17-28). לטענת המשיב, הוא המשיך להסתובב ולא נכנס הביתה כדי שלא "להכניס את הילדים לטראומה" (עמ' 3, שורות 2-4), לא ענה לאשתו שהתקשרה אליו, ורק בשעה 21:00 - 21:30 נכנס הביתה. אשתו לא הייתה באותו עת בבית, אך כשזרה הבדיקה שהוא עצבי.

המשיב פנה לחוקר ואמר: "**אדוני החוקר מה הייתה עשה עם הבן שלו מה הייתה עשו אני בחיים שלי לא נתתי מכות לאנשים... בסוף יבוא בן אדם רוצה לעשות מעשים מגנינים עם הילדים שלי ואני ערս ערס..**" (שם, שורות 12-15).

לשאלת החוקר הסביר המשיב, כי לא מסר את הדברים בחקירה הראשונה שכן התבישי לומר שהמתלוון רוצה לעשות מעשים מגנינים בבנו, כי ראה את הסרטונים בו נראה מכחה במתלוון, וכן הוסיף שהוא מעוניין להתלוון על המתלוון (שם, שורות 18-22).

המשיב המשיך להבהיר את אי-roud החטיפה והירוי וועמת עם העובדה שהוא נסע בסמוך לשעה 21:00 ברכבו לשטח פתוח לכיוון ההר. המשיב השיב: "**אני נסעת באוטו הייתי במצב רוח לא טוב והסתובבתי ולא ידע לאן הייתי עד שנרגעתי וזרמתי הביתה**" (עמ' 6, שורות 3-5). נאמר לו שרכבו היה במקום שבו נורה המתלוון, והמשיב השיב שאינו זכר היכן היה, ולא זכר אם עבר במקום (שם, שורות 21-23).

.12. וכן, על-פי מזכיר מיום 20.3.24, שערך החוקר אשרף עליון, עולה כי המשיב פנה לחוקר לאחר חקירתו וכיבוי המצלמה, וכך תועדו הדברים: "... **הוא פנה אליו בשאלתך שהוא אומר כי עשיו לאחר החקירה תניד לי מה הייתה עשה אם אחד כזה היה עשה לבן שלך לך, אני השבתי לו כי אני לא עשו את הדברים האלה והוא על הבן אדם ואני הייתי מודוז למשטרה על לך וזה הוא אמר לי כי אני לית ג'בעלי אתה מכיר אותו אני לא אפנה למשטרה ואתה יידע את זה.**".

.13. הראיות המרכזיות בתיק הן הודעות המתלוון ויזוי המשיב במסדר תമונות.

.14. **בהודעתו הראשונה של המתלוון מיום 12.3.20 בשעה 03:54**, מספר שעות לאחר האירוע, תיאר את אי-roud התקיפה של המשיב שהפלילו על הרצפה ואת השיחה עם אביו של המשיב, שאמור לו

שיילך מטيبة או שיירו בו (שורה 40). בהמשך תיאר את אירוע החטיפה, הזכיר ג'יפ בצבע שחור ואת האקדח בו החזיק המשיב. סיפר, לאחר שנורה, התחליל ללבת לכיוון הבית הקרוב, היה חושך, דפק בדלת וענתה לו אישה, והוא אמר לה שהוא צריך עזרה. תיאר שדלת נפתחה ויצאו ממשם אנשים שראו שהוא על הרצפה, היה דם והם הזמינו אמבולנס (שורות 50-52).

המתלונן מכנה את התקוף כאביו של תair, וכך מכנה גם את החוטף והיורה (שם, שורה 43, כאשר המתלונן מכנה אותו אבא של תair), אך שכבר מהודעה זו עולה שהתקוף באירוע הראשון, בו מודה חיים המשיב, הוא גם החוטף והיורה.

15. **בהודעתו השנייה של המתלונן**, אשר נמסרה מספר שעות לאחר מכן, וביום 12.3.20 בשעה 09:00, חשף המתלונן מיזמתו שאמר ליד: "לאן אתה הולך يا ערס תבוא תבוא" (שורות 4-5). תיאר את התקיפה שעבר, את האיומים של הסב וכוכן את אירוע החטיפה והרי.

תיאר עוד, שלאחר מכן דפק על הדלת, אישה צאה מהקומה השנייה, אמר לה שהוא צריך עזרה, ויצאו שלושה בחורים מהקומה התחתונה והתקשרו לאmbolens (שורות 33-36).

16. **בהודעתו השלישית ביום 15.3.20** חזר על כך שקרה ליד "יא ערס" (shore 10) ותיאר את אירוע התקיפה. עוד מסר, שבעת שהיא ברכבת ההסעה, נסע מאחור ג'יפ שחור או כהה אשר התחליל לצפור חזק ולהבהב, מדלת הנהג ירד אותו בחור שהרביץ לו באותו יום, הוא אחז ביד ימין אקדח, הוא עלה אליו לג'יפ ואז התרחש אירוע הירי (shore 45-48).

לאחר מכן, הגיע לבית הראשון הći קרוב, דפק בדלת והגיעה אישה מהקומה השנייה, אמר שהוא צריך עזרה, ובהמשך יצא גבר בשנות השלושים לחיו, שראה אותו זרוק על הרצפה, וקראו לאmbolens (shore 60-65). לגבי זהותו של היורה מסר שהוא בטוח שיויכל לזהותו, אף תיאר כי המדבר בבחור מלא, לו שיער קצר ופנים עגולות (shore 74-82).

נאמר לו שהוא מסר שקיבל עזרה שלושה בחורים, אך הוא הסביר שהוא בעל ואישה וכן הבת שלהם, שהיתה מפוחדת (shore 126).

17. **במסדר זיהוי תמונות שנערך ביום 18.3.20** בשעה 14:47, המתלונן הציע על תמונהו של המשיב כמו שביצע את כל המתואר בכתב-האישום (דו"ח מסדר זיהוי צלומיים ביום 18.3.20 בשעה 14:47, כאשר המתלונן הציע על תמונה מס' 1).

מיד לאחר מכן נגבהה **הודעתו הרביעית של המתלונן** (shore 14:54). המתלונן נשאל כיצד הצליח לבצע את הזיהוי, והמתלונן השיב, שהיא והמישיב הפליא בו מכוונו, הסתכל בפניו ובקש ממנו סליחה מספר פעמים. הוא זיהה אותו גם על פי הפנים העגולות והאווזניים (shore 3-4). המתלונן אישר שהאדם שתקף אותו גם ירה בו (shore 12), והביע נוכנות לההתעמת איתו.

- .18. בהמשך היום, בשעה 08:16 נערך **עימות** בין המשיב לבין המתלונן. המתלונן עמד על כר שהמשיב הוא אכן התוקף, החוטף והיורה, חזר על פרטי האירועים. המשיב טען כי זו היא הפעם הראשונה שהוא רואה את המתלונן, וכי הוא משקר.
- .19. מהמתלונן נגבהה **עדות חמישית** ביום 23.3.20. אישר, כי לא ראה לו תמונה של המשיב בטרם הגיעו לתחנה ולפניהם מסדר זיהוי התמונות (שורה 4).
- הוסיף, כי המשיב לא היה רעול נפים, והוא עצמו הזכיר כי תקף אותו קודם ונתן לו מכות (שורות 7 - 8). בהמשך הוסיף: "אני רأيت את הפנים שלו כי הוא تקף אותי באכזריות ואני לא אשכח את הפנים שלו כי אני מאוד כאב לי ולאחר מכן אף חטף אותי באמצעות אקדח והעליה אותי לגיא השחור והטייע אותי עד השטח הפתוח שם הוא ירד מהרכב ועמד מולי במטרים ספורים (טעות במקור) הכוונה 2-3 מטרים לכל היותר ואני לא אשכח את הפנים שלו בחיים כי זה היה קטע כמו סרט אימה" (שורות 10-13).
- .20. דו"ח של חברת איתוראן על אודוט תנועת רכבו של המשיב מיום האירוע 11.3.20 (לוחית זיהוי 176923001) מחזק את גרסת המתלונן במובן זה שתנועות הרכב תואמות את הcronology שתיאר המתלונן. אולם, לא ברור מהדו"ח היכן בדיקת היה ממוקם רכבו של המשיב בכל שורת מידע, אך ניתן לראות עצרה של הרכב בשעה 20:54 ונסיעה שוב בשעה 20:57, כאשר אז מתחללה נסיגת מסוכנת, באופן אשר توأم את המתואר בכתב-האיסום לעניין עצירת רכב ההסעה וחטיפתו של המתלונן. אופן נסיגתו המשוכן של המשיב המשיך עד לשעה 21:04 ועד לכיבוי המנוע - באופן אשר توأم את התיאור בדבר בחטיפה והעצירה במקום מבודד שם בוצע הירי.
- .21. נגן רכב ההסעה, עבד אל גבר נשאף, מסר הודעה ביום 19.3.20. לא ידוע זההות בוודאות את סוג הרכב שהוא אחראי וחסם אותו לאחר מכן, אך מסר שמדובר ברכב צבע שחוכ קטן, יכול להיות טויפטה, ומתאר שהוא ברוח כדי לשמור על חייו (shore 31).
- יזכר, כי לעניין צבע הרכב, המשיב מסר הודעהתו מיום 17.3.20, כי רכבו, מיצובי שי אוטלנדר הוא אכן בצבע שחוכ (shore 38).
- .22. לסיקום יאמר, כי התביעה הציגה תשתיית ראייתית לכואritic ללא כל קריטם באשר לכל המתואר בכתב-האיסום.
- הריאות המרכזיות הן הודעות המתלונן, מהן עולה כי מי שתקף אותו הוא גם מי שחתף אותו וירה בו, כשההמשך המתלונן אף זיהה את המשיב במסדר זיהוי תמונות ואף הסביר כיצד הצליח לזהות אותו.
- .23. ב"כ המשיב הינה לסתירות בדברי המתלונן (למשל, באשר לפרטים של האנשים ששישיעו לו לאחר שנוראה) וכן לכך שהמתלונן הרחיק עצמו ממש האמירה לפני הילד ושיקר לגבי המסייעים. כן טען למחדל חקירה, שכן המשטרה סימנה את מקום הירוי. אני דוחה את טענות ב"כ המשיב המלומד בעניינים

אלו, כאשר נראה, כי אין הבדלים מהותיים בנסיבות שמסר המתלון באשר לאנשים שהזעיקו עזרה כאשר הגיע לבית ובקש עזרה. בכל מקרה, אי דוקים וסתירות או מחדלי חקירה, ככל שישנם, אינם בלב העניין, ומקום להיבחן במהלך ניהול התיק העיקרי. באשר להתחממות המתלון מלמסור פרטים מפלילים אודות עצמו והמשמעות יאמր, כי כבר בהודעתו הראשונה מסר שאין לו אישור כניסה לישראל וכן חשף מיזמתו כי הוא שפנה לבנו של המשיב במילימ "יא ערס" (בהודעתו השנייה שנמסרה שעות ספורות לאחר האירוע). באשר לשאר הנושאים, המדובר בעניינים צדדיים, שבכל מקרה, כאמור לעיל, משמעותם וחשיבותם בהקשר למהימנות המתלון יבחן במסגרת התיק העיקרי.

.24. **חיזוק לריאות הקשורות במתלון ניתן למצוא בדו"ח איתוראן, בעדות רכב ההסעה ובהתפתחות של גרסאות המשיב אשר בתחילת הרחיק עצמו לחלוון מכל האירועים, לרבות אירוע התקיפה. דבריו של המשיב לחוקר לאחר החקירה יכולים לשתמע אליו הוא קשור עצמו לאירועים הנוספים מעבר לתקיפה.**

.25. **מארג הריאות הכלול מבסס, لكن, קיומן של ראיותanca לכאורה לכך שהמשיב ביצع את המיחס לו גם ב"אירוע השני" - דהיינו, החטיפה והיריה במתלון.**

כפי שקבעתי לעיל, עיננו הראות כי הפרדה בין האירועים היא מלאכותית, ודברים שהתרחשו ונאמרו (באים) במהלך אירוע התקיפה של המתלון, הסלימו, המשיכו וממשו במהלך החטיפה והיריה במתלון (שהתרחשו זמן לא רב לאחר מכן, בהמשך אותו היום), אשר אכן נפגע וטופל בבית החולים (ראו צילומים המתעדים את הפגיעה וכן דו"ח רפואי מבית-ה החולים "מאיר").

.26. **אין מחלוקת בדבר קיומה של עלית מעצר של מסוכנות, הנובעת מנסיבות העבירות עצמן. המדובר dabei שנקט באלוות ממשית ולאחר מכן ירה באופן אכזרי ומתכוון באדם על רקע עניין של מה בכר אירוע רב שלבי, כאשר המשיב חוזר ובא בין הזרות השונות. המשיב פועל באופן מתוכנן, ולאחר אירוע הראשון יצר מגע עם רכב ההסעה, משם נחטף המתלון באימוי אקדה. בסופה של יום, המשיב מימוש את אימוי המשפחה באופן החמור ביותר, כאשר הוא מוביל את המתלון למקום מבודד ויורה במתלון באופן מכוון - לא בירך אחת, אלא בשתיים. כפי שמתאר המתלון, אכן נראה שמדובר בסצינה הלקוכה מסרט אימה, ובסיופה המשיב נמלט מהמקום מבלי לתת כל דעתו בדבר גורלו של המתלון, אותו הותיר מדם במקום.**

.27. **אין מדובר במסוכנות נקודתית כפי שטען ב"כ המשיב. מדובר באדם שטמונה בו מסוכנת מובהקת לציבור, אשר מסוגל לאבד את עשתונותו ולנהוג באופן כה משליח רשן, לרבות באמצעות נשק חם. בנוסף, נכון התנהלות המשיב אף אמרותיו במהלך הדיון המתועד בפרוטוקול, קיימת מסוכנות ממשית למתלון עצמו, ונ顯ר כי למשיב אין כל תוגנה לחומרת מעשיו ולמשמעותם, כאשר הוא סבור כי נהג כמו שכל הורה היה נהג במצבו.**

.28. לכל אלו יש להוסיף, כי למשיב עבר פלילי רלבנטי, אם כי לא נעלם מעניין שהמדובר בהרשעה ישנה. בדצמבר 2006 נדון המשיב ל - 10 חודשים מאסר בפועל בגין ביצוע עבירה של החזקת נשק. לחובתו הרשעה נספה משנת 2002, אז הורשע בבית משפט בנתניה בעבירות רכוש של פריצה לרכב, והוטל עליו עונש של של"צ.

בנוסף, תלוי ועומד כנגדו כתב-אישום נוסף בבית-משפט השלום בנתניה בגין הסעת שב"ח.

.29. מכל האמור, עולה תמונה של משיב מסוכן לציבור ולמתלון, שאין אפשרות ליתן בו אמון ולבחוון חלופת מעצר בעניינו, בוודאי שלא חלופת מעצר משפחתי כמו שהוצאה. ביוםים אלו של חירום בעקבות התפשטות נגיף הקורונה, מילא קיים קושי לקבל תסקירים מעצר אף אבاهיר, כי גם אם היינו בעיתות שגרה, ובכל מקרה, אין רואה צורך בקבלת תסקיר מעצר כדי באמור לעיל כדי לקבוע חלופת מעצר בעניינו של המשיב לא תסקון.

.30. לאור כל האמור לעיל, אני מורה על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים כנגדו.

ניתנה היום, י"ג איר תש"פ, 07 Mai 2020, במעמד ב"כ
הצדדים.